

Sau đó ta lại làm hại đường ruột của hắn qua những đồ dư thừa mà hắn vẫn ăn. Điều đó cũng khiến hắn suy nghĩ chậm chạp và tính tính trở nên xấu hơn rất nhiều.

H: Thế nếu nạn nhân của người không phải là kẻ tham ăn thì sao? Người sẽ làm gì để khiến hắn tự tìm đến sự buông thả?

Đ: Nếu nạn nhân là đàn ông, ta có thể dễ dàng giăng bẫy hắn qua ham muốn tình dục. Quá ham muốn tình dục sẽ khiến đàn ông dễ buông thả và thất bại hơn tất cả các nguyên nhân khác cộng lại.

H: Vậy thức ăn và tình dục chính là hai cám dỗ bất khả chiến bại của người, điều đó có đúng không?

Đ: Đúng thế, với hai cám dỗ này, ta có thể kiểm soát phần lớn các nạn nhân của mình, và sau đó là đến lòng tham tiền.

H: Nếu câu chuyện người kể là đúng, ta đang bắt đầu nghĩ rằng giàu có còn nguy hiểm hơn là nghèo khổ.

Đ: Điều đó hoàn toàn phụ thuộc vào việc ai là người sở hữu số tiền đó và họ đã có được nó bằng cách nào.

H: Việc họ có được số tiền đó bằng cách nào có liên quan gì đến chuyện số tiền đó là điều may mắn hay là một lời nguyền?

Đ: Hoàn toàn có liên quan. Nếu người không tin ta, hãy thử nhìn những người nhanh chóng kiếm được một số tiền lớn mà không hề dành thời gian để có được sự khôn ngoan đi kèm với nó và hãy quan sát xem họ đã sử dụng số tiền đó như thế nào.

Người có bao giờ nhận thấy tại sao con trai của những người giàu có hiếm khi có khả năng như cha chúng không? Ta sẽ nói cho người biết tại sao. Bởi chúng đã bị tước đoạt kỷ luật tự giác - thứ chỉ có được khi bị bắt buộc phải làm việc.

Hãy nhìn vào thành tích của các ngôi sao điện ảnh hay các vận động viên đột nhiên sở hữu rất nhiều tiền của, sự ngưỡng mộ và những lời khen có cánh từ